

Kdykoliv chodím,
v smutku tu sedím, na Tě, Jezu, myslím,
umdlívá toužením po Tobě, milým mým,
srdce mé kvílením.

Ó Jezu, Jezu můj,
tys nejmilejší můj, rač můj hlas slyšeti,
Tebe já hledám, Tebe míti žádám,
nechť oslyšeti.

A jestli zhrzeti,
budeš pomíti červíčkem zemdleným,
tím se víc kořiti, budu se nížiti
před Tebú, Pánem mým.

Bez vody, pokrmu,
bez svého samečka nemůž být hrdlička;
jak já mám živ býti, když nemohu míti
Ježíše miláčka.

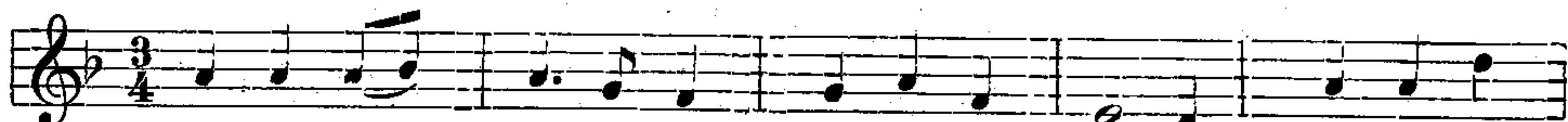
Však sobě nezúfám,
ale pilně důfám, že po zarmoucení
ke mně se nakloníš, svou krví občerstvíš
a dáš potěšení.

Když budem umírat,
prosme: Rač nám zůstat v prostřed srdce mého
Jméno Tvé, Ježíši; vem sobě mou duši
do ráje věčného.

S tebou já živ býti,
s tebou i umřiti, můj Ježíši, žádám,
v Tobě jen živ mou žádost i srdečnou radost,
ó můj Jezu, skládám.

1965.

Ze Skočova.

Ne tak tou - ží je - len po čerstvé vo - dě, ja-ko já

kaž-dý den tou - žím po To - bě, ó můj nej - mi - lej - ší,